

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ UNA BATALLADA CADA SEMANA.

SE VENA A 2 CUARTOS PER TOT ARREU.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

ACTUALITATS.

L'ajuntament tracta de encausar á aquestos 3 individus, pera que no tornin á violar lo domicili dels vehins de la ciutat.

DE CRÍSSIS.

«Admeto la dimissió de D. Fulano de tal del càrrech de miuistre de tal cosa, quedant altamente satisfet del zel é inteligència ab que l'ha desempenyat.»

Ab aquest paparet halagador hi vá adjunta una noteta que diu poch mes ó menos:

«Comprengui's en la llista de las classes passivas y que se li abonin anualment trenta mil rals de cessantia.»

¡Y per arribar á aquest resultat, diuhen qu' están de críssis!!

Si fos jo qui 'u digués, jo que puch girarme las butxacas del revés sense por de perdre res: jo que no tinch un clau, ni siquiera per penjar-me, 'l dia qu' estiga desesperat: jo, mes escurat que un caixal de llop quan se mor de fam, jo.... y qui diu jo, diu tots los espanyols paganos, es á dir los qui no professém la religió que avuy domina en los sagrats altars de la política espanyola!..

Llavors tindriam rahó dihent qu' estém de críssis; pero ells?... Deu nos guard' de gent desmenjada, á conseqüència de haver menjat massa tal vegada!

**

¡Y tot perquè, l' última críssis? Per saber de quin modo 's farán las eleccions: per decidir si 'ls próxims diputats tenen de elegirse per sufragi, ó be per aquell antich sistema de jets propietari de un ase ó de alguns terrossos? Donchs ja tens prou inteligència pera votar, y 'ls demés que callin ó que 's penjin.

¡Vaya un modo de buscarse mal-de-caps! ¡Com si pèl cas no fos igual una manera ó l'altra! Ja diu bé 'l ditxo: qui no tèn res mes que fer, al gat pantina: y aquí 'l gat no es ningú dels qui han promogut la críssis, per mes que 'u sembli, sino que 'ls que no tenen res que fer, son los que han de acabar ab la guerra carlista y millorar l' hisenda, per mes que no 'u sembli: lo gat es aquí 'l sufragi.

**

¡Sufragi universal! Hém dit qu' era igual que n'hi haja com que no n'hi haja, y aném á probarho.

¿Per qué 'l sufragi universal? Los qui 'l defensen diuhen que per sancionar ab lo vot popular l' estat de cosas actual.

¡Enhorabona! Are una pregunta als qui desitjan aquesta sanció. ¿Desitjan al mateix temps, que siga libérrima y expontánea, que 'l país se pronuncihí sense coaccions ni trabas, qu' ell diga lo que 'ls periódichs no poden dir?

En aquest cas que s'ohrin totas las válvulas de la llibertat: que 's donga independència completa á la prempsa per discutir certas cosas que avuy se declaren indiscutibles, y llibertat completa als ciutadans per reunir-se y associarse pacíficament al mateix objecte: que 's fassan avants que tot las eleccions municipals, á fi de que en lo cens electoral no hi haja descuits involuntaris, ni en los escrutinis resurreccions miraculosas, com las que temps endarrera deixavan blaus als espanyols mes incréduls: en una paraula, que reyni la legalitat y la lógica.

**

Ja veig als moderns partidaris del sufragi universal com estarrufaa lo nas, al enterarse de aquestas pretensions: ja 'm sembla sentirlos á dir que si fos possible qu'ells y nosaltres formessim ministeri, també hi hauria ab aquest motiu una nova críssis, porque no es lo sèu intent comprometre de aquest modo las novas institucions: que 'l sufragi déu arrancar precisament del regoneixement indiscutible de la nova legalitat, y que per ells es una pura qüestió de forma que no pica tant fondo com nosaltres voldriam que hi piqués.

Llavors, ¿ahont es la sanció? y llavors torném á lo que hem dit. Tant se val que hi haja sufragi, com que no n'hi haja.

**

Nosaltres sols per una cosa 'ns alegrém del resultat de l'última crisis. ¿Saben per qué?

Perque tenim tirria natural als moderats, als simpatizadors dels carlins, als qui mes treballan per la intolerancia religiosa y política, als qui per compte de mirar endavant, aspiran á regular fins al any 45 —trenta anys endarrera— y com qu' ells son los qui se n' han endut l'empenta, al véure'ls per terra, sense donarnos en compte 'ns puja als llabis lo crit tant conegut de:—¡Ela!... ¡Ván caure!

**

Per lo demés si tota desavinensa fos causa de una críssis y de la dimissió de un càrrech, al veure que aquí á Espanya ja casi no s' avé ningú mes que 'ls qu' executan la missa de Requiem, baix l'acertada batuta del simpátich Joanet Goula, casi 'ns vindrian ganas de presentar la dimissió de ciutadans espanyols.

Contat y debatut, es lo millor que 'ns caldria fer.

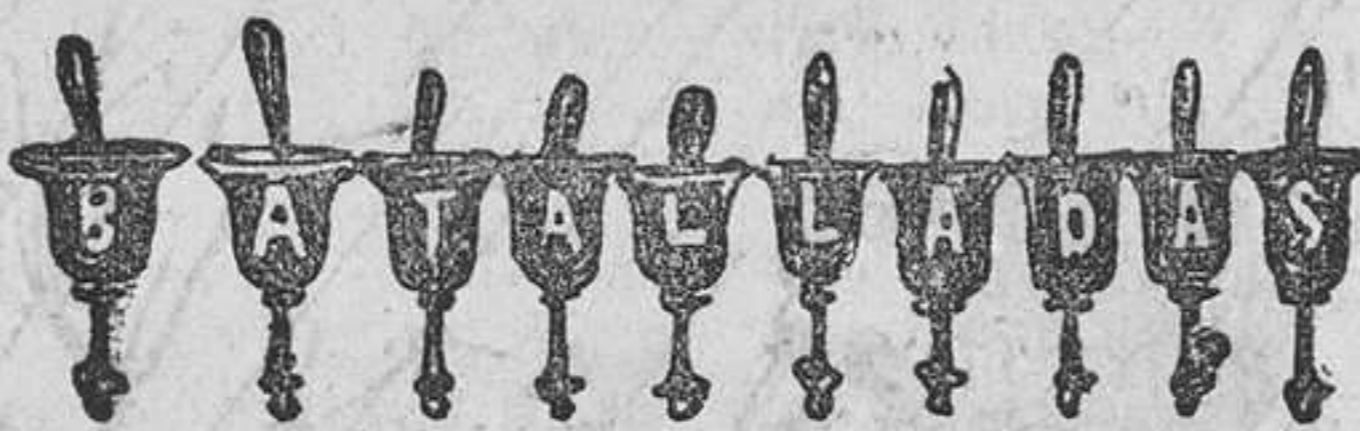
Figúrinse qu' entre'uns y altres, entre moderats que cauhen y unionistas que triunfan, prometent una cosa que no podran cumplir tal com nosaltres la voldriam, entre carlins que no s' acaban may, y contribucions y quintas que com ells tampoch s' acaban, si es cert que 'ns divertim bastant, no n' es menos que paguem cara l' entrada, y que tenim de seure en lo galliner, quan ab lo que doném, podriam anar á palco.

Una incertitut sols nos conté: quan s' haja aclarit, obrarém.

¿Si presentém la dimissió de ciutadans espanyols, hi haurá també cessantia?

Sápigas que en tot cas si no pot ser de 30 mil rals, com la dels ministres, també passarem ab 29,999, que per un ralmesó menos, no som pas d' aquells homes que mirin tant prim y 's fassan veure.

P. K.

Los periódichs van plens de noticias de presentacions de carlistas.

¡Qué volen que 'ls diga! desde que 'l Brusi'ns va fer saber que hi ha carlista que s'ha acullit á indult dotze vegadas, aquestas noticias no'ns fan cap efecte.

Qui se n' hi presenta dotze, se n' hi presenta vintiquatre.

Los taberners ab motiu del augment del dret de consums pujarán lo ví de un quarto 'l porró.

Vaja, barcelonins! Un brindis á la salut y conservació de nostre sapientíssim, ilustradíssim y popularíssim Ajuntament!

Recomané'm á nostres lectors l'article que 'l dimecres últim publicava 'l Brusi, dedicat «á Cataluña.»

Es un solo de música celestial, en lo qual després de calificar de *ilustre general* á n'en Lizarraga, de fer parlar las pedras y las rocas, y als arbres, y á las parets... y hasta als burros segons se véu en tot l'article, recomana que cada hu dels que 'l llegeixin lo reciti «á su familia y amigos y convecinos y transeuntes.»

Está firmat per un tal H. I., y sols hi falta que 's posi en música de J., porque puga ballarse ab castanyolas.

Lo «Pabelló Nacional» després de la cayguda dels moderats, tréu foch pèls caixals.

Acusa la política de'n Cánovas de demagógica y perturbadora, dihentli que ha recullit y continuat l'herencia de la Revolució de setembre y acaba per declararli una guerra sens tregua ni quartel.

¡Mientras no siga una guerra sens tregua... en los quartels!

Suposo que ja haurán vist aquella carteta del

cardenal Antonelli, contra la tolerancia de cultos, dirigida oficialment á tots los bisbes espanyols.

Llegeixinla.... y després cubreixinse la cara de vergonya, no per la carta en sí, que ja se sab que l'òm no pot donar peras, sino per la situació que 'ns priva de contestarla y comentarla degudament.

Lo Coix de Cirauqui ab la seva ronda derrotá á 1280 carlins fentlos 65 morts y 43 presoners.

Hi ha que advertir que 'ls carcas anavan per pescarlo á n' ell.

¡Amigo! Si aquest *coix* anès dret, no quedaria un carli per estranyesa.

«En las iglesias y tendas al menudeig, s'hi nota una gran falta de quartos senzills.»

Aixis ho diu lo Brusi.

¡Quína llástima que un comers tant important com lo de betas y fils y caderas de l'iglesia, sufreixi ab motiu d'aixó!

Un periódich de Madrit assegura que tots los carlins del Nort están acordes en abandonar las armas, sino que no saben qué ferne del seu rey.

Homes, aixó ray: venéuse'l á pública su-basta.

Jo desd' are 'n prometo dos quartos.

Apa senyors... ¡quí hi diu mes?

QUAN SE PUJA 'L TABACO.

Hi ha tabacos dels millors, hi ha cajetillas de ral, hi ha picados suaus y forts... ¿Qué mes voléu fumadors de un Estanco Nacional?

Una dona ben carada está desfet un paquet darrera 'l taulell sentada, quan una veu destemplada entra y diu:—Una de set!

—Val un ral, fá l' estanquera.

—De quant ensá? Si qu' es bona!

Jo per xuclar patatera y pols de la carretera, no 'm gasto un ralet minyona.

Surt aquest, y poch després

entra un pinxo de lo bravo,

y diu, mirant de través:

—Un puro de tres calés!

—Oh fill! s' han pujat de un xavo.

Y 'l sèi xavo acariciant

y ab lo barret endavant,

diu ab mirada d' infern:

—Per fumar pells de cessant,

que se las fumi 'l govern.

Se 'n vá, y mes fresch que la nèu

entra luego un carreté:

—Un escanya pits...: Veyéu!..

—Val un quarto y mitj, heréu

—Donchs ni un quarto y mitj, niré.

Passa la porta un baylet:

—Déu hi sigal Mossen Prat

diu que 'm dongan un paquet

de rapé del mes finet.

—Noy: ja sabs que s' ha pujat?

—S' ha pujat? Llavora: ré,

que no 'm dés quatre pallissas....

¡Oh y ab lo geni que tèt!...

¡Com no li han pujat las missas!...

Si per cas ja tornaré.

Se'n vá, y rebregat y nano

apareix un veterano

que de tant endressat brilla:

—Patrona: una pacatilla!

—Val cinch y mitj senyo Tano.

—¡Cinch y mitj! ¡Bon pensament!

Com que 'l tabaco envenena,

obra 'l govern santament:

pujantlo de aquesta mena

no morirá tanta gent.

Per l'estanch las desconsols

duran dos dias tants sols;

que 'l públich qu' es molt quitxalla,

al cap d' ells olvida 'ls dols,

torna al estanch, paga y calla.

LLOPART.

REPICHS

Preocupat un que té una botiga de betas y fils ab la multa que li varen posar lo dissapte últim, perque no havia regat l'acera, exclamava veient lo carrer plé d'aygua:

—Als núvols, si que no'ls hi posarán cap multa!

Los carlins del Nort fan corre que are se'ls ha aparegut una Verge anunciant la pau per d'aquí á un mes.

Ho crech molt bè: será la Verge de la P6.

Un xicot molt tonto de una població ahont hi dominan los carlins, casatab la filla del apotecari, nava ab uns companys perseguint á una xicota, quant sortintli 'l sogre á tras-cantó, l'hi diu:

—¿Ahont vás tanoca? ¿Te sembla si está bè sent casat ab la mèva filla, anárte'n de tabola de aquest modo? ¿Veste'n al costat de la tèva donal? ¿Veste'n á casa corrents, que allí está tu lugar com diuhen los castellans!

Lo tanoca obeheix ab las orellas motxas. Pochs dias després los carlins decideixen fè una quinta, y al gendre del apotecari, l'hi toca carrega ab la boyna.

Ab aquest motiu ensenyavan l' exercici als quintos, en l' era de una casa de pajés, quan diu lo capita:—«En su lugar, descansen.»

Lo bólica 's recorda de lo que li vá di 'l seu sogre, ho interpreta al péu de la lletra, deixa 'l fusell, y camasa á corre.

Al veure 'l fugí, creyentse que anava á presentarse á indult l' hi plantan un tiro.

Moraleja: Los castellans s' equivocan molt sovint.

CORRA... CA TA COJE!

Miréulo! Dú al cap la boyna la borla boleya en l' ayre, los brassos rema que rema, las botas fins á las ancas, per tot hont passa l' hi diuhen:

March de mans y March de camas!

Dú una cana de bigoti, entenems: cana per banda, y una pera tant inmensa que quan baixa 'l cap l' arrastra, y al caminar la trepitja y renega al trepitjarla.

Tè una cara qu' esparvera, ulls vermells que treuhen flamas, caixals que treuhen centellas y 'l nas encés com un raba, y ab tot y una cara aixís sols ensenya las espatillas.

Ja fa tres dias que corra, y no menja ni descansa, y passa vilas y pobles y passa valls y montanyas...

Si troba llebras las deixa endatrás de una gambada.

Treyent quatre pams de llengua, —que de llengua no n' hi falta— puja pujadas depressa, baixa volant las baixadas, y sembla una espessa pluja la suor que li regala.

¿Es un follet qui aixís corra, ó 'l geni de una ventada?

¿Es un caball desbocat sense sèlla ni morrallas, ó es un correu d'espardenya que corra á portá algun parte?

No senyors... prou que 'u demostra ab la llengua y ab las camas: es un general carlista lo general mes notable, que fuig igual que un xicot quan l' hi vol pegá sa mare!

P. K.

¡Oh previsió de la empresa!

Com que vá quebrar, ella vá ferse 'l comte de que 'ls pobres artistas que havian de quedar sense contracta, serian mes aprop de casa seva per entornarse'n.

D'empresaris aixís, n'haurian de fer generals per acabá 'ls carlins.

Escena de familia:

Lo noy:—Jo vull fumar y vull retirá á l' hora que 'm donga la gana.

Lo pare:—Tú lo que vols que 't confirmi.

—Vosté se'n guardarà: aquí casa hi té de habe'l sufragi universal. ¿Ho té entés?

—Noy, mira que reberás.

—Está bè: donchs ja que no 'ns avenim, faig com los ministros moderats: me retiro, y desd' are corra á cárrech seu la cessantía.

Los dias de pluja forta, Barcelona aspira á convertirse en una rival de Venecia.

Tres ó quatre pams d' aygua pèls carrers, magatzems, botigas y subterranis inundats: D.ª Riera de 'n Malla, lo senyor Bogatell y 'l nen conegut per Torrent del Pecat, venintse 'n de brasset á passejar pèls carrers de la ciutat, y altres cosas per 'l istil, son las que's veuhen.

—¿Ausili! ¡Socorro! cridavan certs vehins del carrer del Hospital lo dissapte últim, veient que l' aygua creixia per graus.

—Que vinga la barqueta del Parque! deya un de bon humor.

—Sí: responia un altre, que allá sota del pont no hi fa pas cap servey.

—Afortunadament tenim l' hospital á prop, exclamava un poruch.

Y l' aygua creixia y creixia.

Varios crits:—Ja vè ausili del Ajuntament: ja estém salvats!.. ¡Bravo! Viva!

¿Saben quin era l' ausili que hi vá acudir?

—Uns quans peons de las brigadas d'escorbriaires ab atxas de vent!

Ni mes ni menos.

D' aquest modo de acudir á un ayguat, es de creure que 'l sapientíssim é ilustradíssim Ajuntament actual, ne donará coneixement á la Academia Meteorológica de Lóndres.

Lo mestre de cada senmana:

Llissó de doctrina cristiana: á veure noy ¿Ahont es l' Infern?

Lo noy:—L' Infern... l'Infern.

—Acabarás!

—L' infern es una butxaca gran que 'l mèu pare té á l' esquerra del gech, y que als dematins hi porta l' esmorsá.

QUEIXAS DE UN ANIMAL.

SONET.

Si vaig ab los companys tirant un carro al davant jo la guia sè portarhi: quan á la sinia vaig sè treballarhi hasta anant tapat d' ulls: y m' encaparro perque treballa sense fé'l cigarro, y si vull repassar l' abecedari á la primera lletra, temerari l' amo ja 'm fá callar ab un trastro.

Y després que 'l descanso y 'm corseca dosprés que sè quanyarme las garrofas, tenint lletra y ofici, no discorro perque 'm pegan y 'm donan mala teca, fentme anar despullat, y per mes mofas sent l' animal mes sabi, dihentme burro.

GESTUS.

Dèu lo quart me diu un noy que vé de fora: voldria que si li fos possible 'm recomanés al Ajuntament, que m' han dit que ab aixó del padró prén temporers: y no véu jo, tinch molt bona lletra...

—Ay, fill, sento no poder complaure'l: ab l' Ajuntament actual no m'hi tracto.

—Donchs al menos si 'm pogués trobar un camí... alguna persona de influencia...

—Home, prou: veji si la Riera de 'n Malla pot interesarse per vosté.

—La Riera de 'n Malla!... Se'n burla?...

—No senyor, no: ja pot uirar per tot Barcelona que no trobará ningú que tinga tanta influencia ab los ajuntaments. En proba de aixó, que fá mes de vint anys que tractan de desviarla, que tot Barcelona ho reclama, y cap Ajuntament n' ha pogut sortir. Créguim, jove, lo que no fassa la Riera de 'n Malla per vosté, no ho podré fer ningú.

Histórich:

Un gefe carlista escapat de una tunda's presenta mitj mort de fam á una masia.

—¿Teniu res per menjar? pregunta ab mals modos.

—Si, diu lo pajés. Cabalment tinch la mula desmenjada y han sobrat algunas garrofas, que aixís com aixís també las tindria de llensar... ab aixó están á la seva disposició.

—Gracias diu lo carlí tot mocantse... ¿Y qui us ha dit que menjessin garrofas los carlins!

—Com que 'ls vostres diaris ne van plens...

—Baixéunos bolas Pasqual vaig dí á un mosso de billar de la Plassa Nacional, Y sense ferse esperar féu baixá... á un municipal.

A. DE LA F.

SÍMILS.

¿En qué se semblan tots los homes ab lo Bogatell.—En que surten de mare.

¿Y l' aygua ab certs agents de policia?—En que 's fican allá hont no 'ls demanan.

¿Y una bota de ví ranci ab Barcelona?—En que una mica d' aygua la perjudica.

¿Y l' Ajuntament de Barcelona á un inglés de bona casta?—Ab la fiema ab que's mira las cosas.

Lo fijo de Ceuta ha escabetxat al cabecilla Cargol.

Lo cargol escabetxat sempre ha sigut un bon plat.

Sobre 'l cambi de ministeri:

Un periodista:—Los moderats han perdut: pero no s' ha perdut l' obligatoria moderació en la premsa. Hi ha malalties de familia que 's trasmeten per herencia.

Un pajés:—Diu que han caygut los madurs: ja 'u vaig dir jo que ab las plujas de aquests dias los grans massa madurs, caurian del rehim.

Un moderat:—¡Revolucionaris!.. ¡Hipócritas! ¡Faritzéus! ¿Hont surten are ab lo sufragi universal! ¡Hipócritas! ¡Faritzéus! ¡Revolucionaris!... ¡Bub! ¡bub! ¡bub!...

Una modisteta al seu estudiant:

—Arturo: ha pujat l' unió liberal, y sabs aixó que vol dir? Que ha arribat l' hora de unirnos...

—Cristeta: no 'u creguis, qu' entre nosaltres encare dura la crissis: lo que's jo, no tinch un xavo.

Un venedor de diaris:—Lo nou ministeri, dos quartos!

Un manobra:—Si 'm fes tant bon ventre com un llonguet, lo compraria.

Un senyó que fá un article cada diumenje:—¡Malvinatje!... Al millor de l'ocasió se m'en vá D. Anton y 'm deixa á la lluna de Valencia. En aquest mon per manya que 's tinga, sempre 'l dimoni hi posa algun destorp. ¡Oh y are que me'n adono! ¡Vaya una resposta práctica, palpable, evident, tangible que 'm dona D. Anton, á allo que l' hi deya de la llibertat religiosa y del sufragi! ¡Nada, nada! Haurém de torná á n' en Cándido ó á n'en Bonifaci, ó sino m' exposo á que 'm cridin pèl carrer:—Joan, Joan, de la CARBASSA GRAN.

L' empresa de ópera italiana que hi havia al Circo vá contractar una companyia composta casi bè tota de artistas espanyols.

CANTARELLAS.

Sempre 'm dius nineta hermosa que 'm donas fil y cotó: y donchs mira: encare 't guanyo: jo 't dono corda de pou.

D. S.

Nineta del Portal Nou ¡ay! ets tant reinxolada, que l' aygua del Bogatell, per veure 't sorti de mare.

Entre 'ls ministres d' Espanya hi ha crissis per no avenirse: tronats nosaltres, nineta, no 'ns avenim per la crissis.

P.

Com que ja sabs que tinch gana totas nostras amoretas, fá molt temps que las limitas á darne molta escudella.

Adéu, hermosa morenal Prometo serte constant,.. Me'n vaig corrents, que m' esperans sinestras mes avall!

K.

EPICRAMAS

Lo campetxano Rossich viu lo fá poch vá quedar, y lo pèsam li vá dar fent lo molxo un seu amich.

—Tal desgracia á fé lamento vá dirli, y la trista sort. —Pues cregas que jo no 'u sento, puix soch una mica sòrt.

F.

—¡Qu'ets piteral ¡Qu'ets bonical!.. Paulina! Ets un serañ! —Pitera dius!

—Si pitera: no veus que tens molt de pit?

S. K.

—Tinch jo mes barato 'l cor que no pas tots los cuynés. Y respengué en Salvador: —Perque cor-a-cero n' es.

F. LL.

A una noya amiga mèva mes de quatre cops l'hi he dit: qu'ets difícil penetrar en son interior: y ahir me digué: —Ay no 'u estranyi gens ni gota Senyó Arcís, los dos únichs que hi penetran son l' Alfredo y mon cusí.

B. M. O.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse, los ciutadans Perico Matalassé, Moro de cuyna, Pere Sistellé, Ralip, M. Cadenet, Apronent Perruqué, Un Borraxo y Pere Botero.

Las demás que s' han remés y 'ls noms dels autors de las quals no quedan mencionats, no poden insertarse per fluixas, fáciles d' endavinar, mal combinadas, mal versificadas ó per altres defectes per l' estil.

Ciudadá Mossen Joan Mi-madre. Lo quiento l'aprofitarém.— Sepitrong. Idem de lienzo.— Joan Llopert. Cap dels dos: avuy quedarà content.— Espanta moscas. Las cantarellas están bé, —Frare-llech. Aprofitarém las menudencias que 'ns envia: la poesia es algo desigual.— Boixompifaig. Ja pensém ab vos-té: pero ¡com tenim tants compromisos!.. —D. Alberich. Está ben versificada; pero no té lance —Mosca d' ase. Camisa y Saissa no son consonants: lo geroglífich-salt del caball, l'aprofitarém en tot lo que siga compatible ab l' imprenta.— Enrich Xarau. Hi anirán varias cantarellas: lo altre no 'ns agrada prou.— Sanch y fetje. Aprofitarém los geroglífichs y la pre-gunta.— Un de la gorra de cop. ¿Perqué 'ns envia una cosa tant personal, vosté que versifica tant bé?—A. Ab alguna peti-ta correcció hi anirá.— J. R. y B. Es una mica fluixet.— Ci-u-tadans Faust y Margarida, Blanch de Tayá, Un qu' estudia per papa, Dos escamats, Sanequis etc., L. C. y T., Mico Fi-lós, Farreret de Reus, Un diputat, D. Gall esquat, Ll. Casano-vas, General Tona, Prusía catalá, Cuatro sacristanes, Pau Bo-ta, Miquel XI anys, Xatot, Pere Sistellé, Apronent Perruqué, J. V. D., Un sagristá y Ronsa. Lo de aquesta semana no fila

prou bé.— Ciudadá Gall inglés. Ja haurá vist lo qu'hem inser-tat.— Un Urgellés. La combinació del seu anagrama es gasta-da.— P. Matalassé. Mirarém de aprofitar lo sonet.— Moro de cuyna. Aprofitarém quiento y combinació salt del caball.— Ra-lip. Idem lo seu y la tortura.— M. Cadenet. Ab lo problema té rabó: pero es tant complicat que temem que 'ls lectors de La Campana no hi trobarian lance.— Vicentó. Los quentos molt bé: los geroglífichs no 'ns agradan prou.— A. de la Fi-gue. Aprofitarém los epigramas.— Un borraxo. Idem l' ana-grama.— J. Rodon. Idem los seus epigramas.— Pere Botero. Hi ha alguna cosa aprofitable, pero fassa 'l favor de no repe-tir las cosas enviadas ja, porque 'ns confoném.— Simon las Equis. Los epigramas molt bé: la composició no val de molt tant com altres que n' hem rebut de vosté.

SOLUCIONS

al número extraordinari del 8 de Setembre.

- 1.ª PROBLEMA ARITMETICH.—Lo número que dona aquest re-sultat es lo 76,923. 2.ª TORTURA CEREBRAL.—Perque la familia's diu Poch de apellido. 3.ª ANAGRAMA.—Sort.—Orts.—Tros.—Rots. 4.ª PREGUNTA 1.ª.—L'hi falta una s. 5.ª PREGUNTA 2.ª.—Se semblan per que fan set. 6.ª FUGA DOBLE: Vol bola ó bé vol bolado deya un mosso de café: per la porta porti puros vaig respòndre! al moment. 7.ª XARADA 1.ª.—Ven-jan-sa. 8.ª XARADA 2.ª.—Fi-lar-mó-ni-ca. 9.ª ENDAVINALLA.—Sal. 10.ª GEROGLIFICH.

Han endavinat totas las solucions X. Y. Z.: totas menos las 1, 6 y 7, Faust y Margarida: las 1, 2, 5 y 6, Poch Babós: las 1, 2, 3, 4 y 5, Un entusiasta de M. C.: las 2, 4, 5, 7 y 8, Un Urgellés: las 2, 4, 5, 9 y 10, B. R. R.: las 2, 4, 5 y 10, Un argenter: las 4, 6, 7 y 9, Moro de cuyna: las 2, 4 y 5, Merengue: las 1, 2 y 4, Estripa-quentos: las 4, 5 y 10, Fru-siá catalá: las 2 y 4, Mossen Joan Mi-madre: las 4 y 5, Cua-tro sacristanes: las 2 y 10, Un amich de la pau y la 4 no mes Un del carril.

à lo insertat en la batallada 283.

- 1.ª GEROGLIFICH-PROBLEMA.—5 picotins de nous, mes 3 pi-cotins de idem, igual á vuit picotins. 2.ª TORTURA CEREBRAL.—Treyente l' altre ull. 3.ª ANAGRAMA.—Sem.—Ems.—Més.—Més. 4.ª GEROGLIFICH.—Guerra llarga, quintas grossas. 5.ª SALT DEL CABALL: Si 'l salt del caball present no poden endavinar sease gayre rumiar lo van á treure al moment. S' ha de comensar per l'hú y acabá al xexanta quatre, de una casilla á n' á l' altre, y 'l trobarán de segu. 6.ª FUGA DE VOCALS: Un minyó que 'a diu Magí qu' es manyá y té molta manya vá ferne la monya abí á un torero de aquí á Espanya. 7.ª FUGA DE CONSONANTS: Contra Carlos bona bomba y trobará bona tomba. 8.ª PREGUNTA 1.ª.—Fentse soldat ó municipal. 9.ª PREGUNTA 2.ª.—Casantse ab un xocolater. 10.ª XARADA 1.ª.—Ca-pri-vo sa. 11.ª Par-te-ra. 12.ª Pica.

Han endavinat totas las solucions, R. R. R.: totas menos las 4, 7 y 8, Pere Sistellé: menos las 5, 6, 7 y 8, Faust y Margarida: menos las 4, 7, 8 y 9, Frare-llech: menos las 3, 5, 7, 8 y 10, Mico Fiós: las 1, 2, 3, 11 y 12, Prusía catalá: las 3, 4, 6, 10 y 11, Un Urgellés: las 1, 3, 6, 11 y 12, Moro de cuyna: las 2, 9, 10, 11 y 12, Perico Matalassé: las 1, 2, 6 y 12, Estripa-quentos: lrs 3, 6 y 12 Cuatro sacristanes: las 2 y 12 Pau Bota, las 6 y 9 Miquel XI anys: y la 2 no mes, Un Amich de la Pau y Xatot.

TORTURA CEREBRAL.

Quatre joves tenian no mes que una cosa, y se la van repartir, tocantne dos á cada hu. ¿Qu' era lo que tenian?

LLARGANDAIXET.

ANAGRAMA.

A un hu com jo segon vá fer un bon tercer ab un quart bó, y estrany no es puix quint molt bé: cinch lletras té, cinch tots de pés.

FRARE LLECH.

FUGA DE VOCALS.

L.s b.l.l.l.s d' .m.r m' .gr.d.n p.r.q.. s.n .ns.st.nc.ls:

m' .gr.d.n p.r s. .l.q..nc.. pr. m.s q.. t.l.s l.s d. b.nch. PEPA Y LOLA.

FUGA DE CONSONANTS.

.e..e .ue . .e.e .a..a á .a.á, .i .i .i.. .i..ui .e .e. a.á

ARAGONÉS CATALÁ.

PROBLEMA ARITMETICH.

Buscar una cantitat de vuyt xifras que multi-plicada per nou te donga un conjunt de xifras totas ellas iguals.

CAP DE MORT.

PREGUNTAS.

- 1.ª ¿Qu' es lo que 's veu més á una casaca? 2.ª Y lo que 's véu mes en un vestit? ¡¡...!!

XARADA

I.

¡Ay tres-dos! Ja hu-invertit qu'ets molt quatre repetida, que al menos portas un dit de dos-dos á n' el vestit y que may en res tens mida: que té prima cinch-segona lo teu tres-quatre á menut, y que tercera no 't dona pues casi may estás bona perque t' agrada 'l vi aixut; que tens una quinta dos molt regrossa á la dos quarta, y que per mi sols fèr l' ós: donchs si casarte ab mi vos, en una tot vull ficarte.

RALIP.

II.

Un qu' es tot me preguntá: —¿Qu' sabs dels carlins Ambrós? Y jo l' hi vaig contestá: —Per are tres prima dos

DOS PARAYGUAS FORADATS.

ENDAVINALLA.

Lector soch estrany de veras: molts veuhèn gracias á mi; ¿Creuràs lo que vaig á di? No so gemelos ni uileras.

PERICO MATALASSÉ.

GEROGLIFICH.

LO

Me ::

ABRIL

se + Setembre

EEEEEE

eeeeee

R. R. R.

(Las solucions en lo próxim número.)

SUSCRIPCIÓN

en favor de las víctimas del vapor «Express.»

Table with 2 columns: Description and Amount (Rs.). Rows include Suma anterior (3410), Un tranquil del Padró (8), J. R. (obrer) (6), J. C. (R. F.) (20), Antonet de la Figue (10), Desahogat, remet la 2.ª meitat de un billet del Hospital, rifa 38 núm. 9739, Total (3454).

(Se continuará.)

Imp. V. y F. GASPAR, ATAUFO, 14. Lopez, editor.—Rambla del Mitj, 20.